



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae  
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia  
Tetrastichis distincta**

**Waterloop, Oliverius F.**

**Antverpiae, 1657**

Daemon.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9689**

POEMATVM SPIRITVALIVM  
PARTIS SECVNDÆ  
TITVLVS TERTIVS.

Tres Animæ Hostes.

1. **T**E quæritât Dæmon, Caro, Bello fatigat virginem  
Et Mundus, & IESUS tuus: Hostis triplex; Mundus procax,  
Cui te volens parti dabis, Caro insolens, Dæmon ferox.  
Hæc sola te capiet suum. Cæleste regnum vis rapit.

Si te Caro, aut Dæmon malus, Terni Sophistæ, inertibus  
Aut Mundus inveniatur suum; Vel inermibus nectunt dolos:  
Vnus tribus leonibus Horum unus est Logicus Satan;  
Voranda præda factus es. Duo Rhetores, Mundus, Caro.

Te solus inventum tuus Tres unus hostes protere:  
IESUS beabit, & tibi Mundum recessu despice;  
Semet quoque inventum dabit. Iejuniis Carnem doma;  
Res tanta nõnne sufficit? Cacodæmonem fuga prece.

Te, ni DEO cor subijcis,  
Carnis ligabunt compedes;  
Laterumque versabit lutum  
Captiva in Ægypto manus.

Ægyptio si displicet  
Curvare cervicem jugo;  
Divini amoris te suis  
Beet catena nexibus.

O lumen in tenebris DEUS,  
Solamen in discrimine,  
Cæcos, & ignaros viæ,  
Per tot pericla nos rege.

*Dæmon.*

2. **T**E cingit hostis invidus,  
Audaciâ promptissimus,  
Vi fortis, arte callidus,  
Nullius ignarus doli.

Vulpes dolo, leo robore  
Est noster hostis: at minùs  
Leonis est robur tibi,  
Quàm vulpis horrendus dolus.  
Nil

Nil hoste pestilentius,  
 Qui non videtur, & nocet.  
 Qui tela vites? non vides;  
 Nec Mars, nec ars te liberet.

Nimis maligni dæmonis  
 Aut laxat, aut stringit dolus:  
 Est ambidexter, te viâ  
 Vult hac vel istâ perdere.

Se fronte apertâ tartarus  
 Haud prodit: insidiæ latent  
 Sub formâ honesti: tu cave  
 Coloribus fidem dare.

Damno carebis, hostium  
 Si dona pro dolis habes.  
 Nil ulla ab hoste munera  
 Morare, donatum gravant.

Grave esse consuevit malum,  
 Quidquid bonæ specie rei.  
 Fictio sub aspectu latet.  
 Persona fallit: abjice.

3. Mille aureos si repperis,  
 Reddesne? ait genius malus.  
 Quid tunc agendum? dic, Scio:  
 Quid tunc agam, nunc nescio.

Si solus hostem repperis  
 Solum; quid? hunc dabis neci?  
 Quid tunc agendum? dic, Scio:  
 Quid tunc agam, nunc nescio.

Si sola soli femina  
 Occurrat? an stabit pudor?  
 Quid tunc agendum? dic, Scio:  
 Quid tunc agam, nunc nescio.

Te Marte tecto pervigil  
 Lacescit hostis, ut DEUM  
 Sermone vel vitâ neges:  
 Hunc furdus audi rhetorem.

Ne turbet instinctus mali  
 Suadela, nil metuas nimis:  
 Flat ventus, & frondes quatit;  
 Quid castra, & arma cogitas?

Vt frondium strepens sonus  
 Timidum animal lepusculum  
 Dat in pavorem; mollius  
 Sic umbra pectus territat.

Vitii, quod intus abnuis,  
 Vim nil obest foris pati.  
 Quem corde damnas, corpore  
 Sentire motum nil nocet.

Te cuncta agentem, suaviter  
 Quæ suadet aut jubet DEUS,  
 Turbare nulla spiritus  
 Potest maligni suasio.

Vt sponte jejunes tuâ  
 Cur suadet orcus? Neminem  
 Obtemperantem; millies  
 Ter mille jejunos habet.

Sibi publicanus displicens  
 Manducat; & placet DEO:  
 Jejunos, & placens sibi  
 Phariseus orat; & perit.

4. Nemo DEI absque gratiâ  
 Quidquam boni vult, aut valet:  
 Nec ullus insidias potest  
 Vitare vafri dæmonis.

Illectus orci fraudibus,  
 Sanctæ Crucis signum explica:  
 Hoc obsidentes dæmonas  
 Ages in horribilem fugam.

Incurfat orcus ? ad pedes,  
 Manus, latusque confuge:  
 IESU pedes lacrymis riga,  
 Rue in manus ; latus bibe.

In aperta CHRISTI Vulnera  
 Immerge te ; trans mitte te  
 In explicata brachia:  
 Latebis hinc tutissimus.

Tuum cor in IESU tuo  
 Cùm vivet, & quod amat DEUS  
 Amabis ; audebis mali  
 Ridere latratum canis.

5. Colubro caput celer obtere,  
 Ne cauda virus evomens  
 Incogitantem te necet.  
 Obstare principiis juvat.

Sic viribus pugna tuis,  
 Majore ceu carens ope.  
 Victo hoste, victori DEO,  
 Et Gratia grates age.

Cave culpam in hostem vertere;  
 Te nosce fontem : criminis  
 Abs te ignis est, dæmon malus  
 Hunc perflat, & flammam excitat.

Age, & quiesce: fac manu;  
 Speculare mente: duplici  
 Hinc orcus arte vincitur;  
 Vtraque formidat vices.

Ora, labora, dæmonis  
 Pulvinar otium fuge:  
 Osor laboris, cogitans  
 Quod optat, optando fugit.

6. Vt quas tetendit tartarus  
 Securus evites plagas,  
 Dic Virgini : Fac sit tuus  
 Benignus in me Filius.

Fac per Parentis ubera  
 Tibi benignum Filium :  
 Et Filii per Vulnera  
 Exposce propitium Patrem.

Apud bonos si filios  
 Sunt matris imperium, preces:  
 Tibi, DIVA, pro me supplici  
 Parebit ultrò FILIUS.

Vt aure credulam tuam,  
 O Virgo, concipis Patrem;  
 Da Mater, ut sic me tui  
 Fecundet aura Filii.

Per VIRGINIS vestigia  
 Graffare ad aulam Cælitum:  
 Hæc universis lactea  
 Ad astra panditur via.

Florum Parens cælestium  
 MARIA, virtutis tuæ  
 Legentibus vestigia,  
 Ostende palmam gloriæ.

Fit, Virgo non carens viro,  
 Mater sine viro. Fit Parens  
 Parentis, ipsa Filia,  
 Et Sponsa sancti Numinis.

Si

Si debuit nasci DEUS,  
Decebat ut de Virgine:  
Si Virgo parere debuit;  
Decebat, ut páreret DEUM.

*Caro.*

7. **H**Vc te Caro, illuc Spiritus  
Trahit misellú, & abstrahit.  
Vtrique sit pax mutua;  
Et orbe toto pax erit.

Est quisque vicinissimus  
Hostis sibi: una plus nocet  
Caro, inquilinus proditor,  
Quàm mille démonum phalanx.

Nemo alteri est inimicior  
Quàm tu tibi: si nemini  
Voles perire, seridò  
Cave teipsum; vel peri.

Nulla est cavendi occasio  
Tibi negligenda, domestico  
Ab hoste. Quod contemnitur,  
Citiùs venit periculum.

Vis bis perire? bis perit,  
Quisquis suis armis perit.  
Bis interibis, si tuis  
Escam ministras sensibus.

Bellare si vis sensibus,  
Vt Christianus audias;  
Ne sensibus præbe fidem.  
Qui fidit hosti, dat manum.

Credendo speras sensibus  
De sensibus victoriam?  
Vires dat hosti, sensui  
Qui credit in re spiritûs.

Cor Numinis doctum Fide  
Iucunda pascit veritas:  
At sensui cor credulum,  
Molesta torquet vanitas.

In hoc triumphat veritas,  
Cujus cor irradiat Fides:  
At fallitur, mendacibus  
Qui præbet aurem sensibus.

Oculos & aures noxiis  
Spectaculis, sonis, nega:  
Linguam coërce: sensibus  
Vigore mentis impera.

Qui sensui humano studet  
Placere, menti displicet:  
Animo placebis hoc magis,  
Quò sensibus minùs places.

Divinioris spiritûs  
Gustare mella non potes,  
Nisi sensuum antè dixeris  
Longum voluptati Vale.

8. Tibi mater esto; jus docet:  
Sed & noverca; vis jubet:  
Ne præda factus sensibus,  
In rete tendas tartari.

Corrupta si violentiam  
Natura sentiat tuam;  
Bonum magistro non bono  
Hac arte discipulum dabis.